

Porównaj wybrane kreacje bohaterów współczesnego kina z wybranymi kreacjami bohaterów literatury

Porównaj wybrane kreacje bohaterów współczesnego kina z wybranymi kreacjami bohaterów literatury

Bohaterowie zarówno w literaturze, jak i kinie pełnią kluczową rolę w przekazywaniu tematów, idei oraz emocji. Zarówno literatura, jak i kino mają swoje charakterystyczne sposoby tworzenia postaci i ich rozwoju, jednak techniki, które stosują te dwa media, różnią się pod względem narzędzi i możliwości wyrażania wewnętrznych przeżyć bohaterów. W tym wypracowaniu porównam kreacje bohaterów współczesnego kina z postaciami literackimi na wybranych przykładach, analizując podobieństwa i różnice w przedstawianiu ich psychologii, motywacji oraz rozwoju.

Wybiorę do analizy bohaterów z literatury klasycznej i współczesnej, porównując ich z postaciami filmowymi, które są ikoniczne i reprezentatywne dla współczesnego kina. Do literackich bohaterów wybiorę: **Hamleta** z dramatu Williama Szekspira, **Wokulskiego** z powieści Bolesława Prusa „Lalka” oraz **Raskolnikowa** z powieści Fiodora Dostojewskiego „Zbrodnia i kara”. Z kolei bohaterowie filmowi, których postacie porównam, to: **Joker** (z filmu „Joker” z 2019 roku), **Rorschach** (z filmu „Watchmen” z 2009 roku) oraz **Tyler Durden** (z filmu „Fight Club” z 1999 roku).

1. Hamlet a Joker – Dylematy moralne i psychologiczne

Hamlet, główny bohater dramatu Szekspira, to postać targana wewnętrznymi sprzecznościami, poszukująca sensu życia, a także sposobu na rozwiązanie dramatu moralnego, jakim jest zemsta na zabójcy ojca. Jego refleksje nad śmiercią, losem i istnieniem stawiają go w centrum filozoficznych i egzystencjalnych dylematów. Hamlet to postać głęboko introspekcyjna, której wewnętrzne konflikty znajdują odzwierciedlenie w słowach, które wygłasza, np. „Być albo nie być” – te słowa, pełne wątpliwości, pytają o sens życia, które bohater widzi jako pełne cierpienia i sprzeczności.

Współczesny bohater, Joker, w filmie Todda Philipsa z 2019 roku, również zmaga się z ogromnymi dylematami moralnymi, choć nie z powodu zemsty, lecz w wyniku zaniedbania, odrzucenia społecznego i psychicznej degradacji. Joker, podobnie jak Hamlet, jest postacią, która stawia pytania o sens istnienia, ale jego odpowiedzi są o wiele bardziej pesymistyczne i mroczne. Jego psychologiczne rozterki dotyczą nie tyle moralności, co braku zrozumienia i akceptacji w społeczeństwie, które traktuje go jako kogoś „niewidzialnego”. Hamlet analizuje swoje uczucia i decyzje z intelektualnego punktu widzenia, natomiast Joker raczej jest postacią emocjonalną, która w swojej rozpaczliwej przekładzie własne cierpienie na destrukcję.

Podobieństwem między Hamletem a Jokerem jest ich dążenie do zrozumienia siebie i świata, jednak różnica leży w sposobie, w jaki dochodzą do konkluzji. Hamlet, choć tragiczny, zachowuje pewną intelektualną głębię, podczas gdy Joker jest postacią, która w swojej psychicznej degrengoladzie i alienacji staje się destrukcyjna, niezdolna do racjonalnego działania.

2. Wokulski a Tyler Durden – Ambicja, rozczarowanie i bunt

Stanisław Wokulski, bohater „Lalki” Bolesława Prusa, to postać pełna sprzeczności. Z jednej strony jest człowiekiem ambitnym, który stara się osiągnąć sukces materialny i zawodowy, a z drugiej – pełnym idealistą, dążącym do poprawy sytuacji społecznej. Wokulski to także człowiek rozdarty między miłością do Izabeli Łęckiej, a swoimi ambicjami i działaniami społecznymi. Jest postacią, która pragnie łączyć sukces zawodowy z wyższymi wartościami, ale ostatecznie jego ambicje zostają zniszczone przez jego własne uczucia i społeczną rzeczywistość.

Współczesny bohater Tyler Durden z filmu „Fight Club” (1999) jest z kolei postacią, która, podobnie jak Wokulski, boryka się z poczuciem rozczarowania współczesnym światem. Tyler to postać, która wyraża absolutny bunt wobec materializmu, konsumpcjonizmu i powierzchownych wartości, w które wpisała się współczesna kultura. Jego filozofia to odrzucenie tradycyjnych norm i wartości na rzecz czystej, nieograniczonej wolności i anarchii. Durden to postać, która odrzuca społeczne konwenanse, wierząc, że prawdziwa wolność polega na zerwaniu z ograniczeniami narzucanymi przez cywilizację.

Podobnie jak Wokulski, Tyler Durden zmaga się z rozczarowaniem światem, jednak o ile Wokulski stara się godzić swoje dążenia zawodowe z ideami, Tyler idzie w kierunku całkowitego zerwania z tymi ideałami. Wokulski szuka równowagi między życiem materialnym a duchowym, podczas gdy Tyler stawia na radykalne odrzucenie wszystkiego, co cywilizowane i przyzwoite.

3. Raskolnikow a Rorschach – Morałność, samotność i zło

Raskolnikow, bohater powieści „Zbrodnia i kara” Fiodora Dostojewskiego, to postać, która zmaga się z pytaniem o

granice moralności i wyższości jednostki nad społeczeństwem. Raskolnikow, przeżywając swoje wewnętrzne rozterki, popełnia zbrodnię, aby udowodnić sobie i światu, że niektóre jednostki mają prawo do przekraczania moralnych granic. Przez cały czas bohater zmagają się z poczuciem winy, co prowadzi do jego psychicznego rozpadu. Jego wewnętrzne konflikty dotyczą nie tylko zbrodni, ale także fundamentalnych pytań o sens życia i sprawiedliwość.

Postać Rorschacha, bohatera komiksu i filmu „Watchmen” (2009), również zmagają się z moralnością i sprawiedliwością. Rorschach to postać, która działa zgodnie z absolutnym, czarno-białym rozumieniem moralności. Nie wierzy w kompromisy i postrzega świat w kategoriach dobra i zła, nie dopuszczając żadnych odcieni szarości. Podobnie jak Raskolnikow, Rorschach nie jest w stanie dostosować swojego postrzegania świata do rzeczywistości społecznej i jego radykalna wizja sprawiedliwości prowadzi do autodestrukcji.

Podobieństwem między tymi postaciami jest ich samotność i niezdolność do nawiązania pełnych relacji z innymi ludźmi. Zarówno Raskolnikow, jak i Rorschach, są postaciami tragicznie samotnymi, które, choć walczą z wewnętrznymi dylematami moralnymi, nie potrafią znaleźć spokoju ani w sobie, ani w świecie. Ich podejście do moralności jest absolutne i nieprzejednane, co prowadzi ich na drogę nieuchronnej destrukcji.

Podsumowanie

Porównanie bohaterów literackich z postaciami współczesnego kina ukazuje, jak zmieniały się sposoby przedstawiania psychologicznych, moralnych i społecznych dylematów. Wspólnym elementem między postaciami z literatury klasycznej, takimi jak Hamlet, Wokulski czy Raskolnikow, a współczesnymi bohaterami filmowymi, takimi jak Joker, Tyler Durden czy Rorschach, jest ich wewnętrzna sprzeczność i poszukiwanie sensu w świecie pełnym sprzeczności. Choć techniki wyrażania

tych dylematów różnią się w literaturze i filmie, to wspólną cechą tych postaci jest ich psychologiczna głębia i tragizm wynikający z niezdolności do pogodzenia się z otaczającą ich rzeczywistością.

Jeśli szukacie pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebujecie korepetycji, konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac - oczywiście tylko w granicach prawa.

Porównaj wybrane kreacje bohaterów współczesnego kina z wybranymi kreacjami bohaterów literatury

Porównanie kreacji bohaterów współczesnego kina z bohaterami literatury może ukazać różnice w sposobie, w jaki obie formy sztuki ukazują postacie, ich wewnętrzne przeżycia i społeczne konteksty. Kino, jako medium wizualne, opiera się na obrazach, dźwiękach i aktorstwie, podczas gdy literatura korzysta z opisów słownych i wewnętrznych monologów. Analizując wybrane postacie z obu dziedzin, można dostrzec, jak różne są metody ich przedstawiania i jakie aspekty ludzkiej natury i społecznych realiów są eksponowane.

Przykładem bohatera literackiego, który oferuje bogatą analizę psychologiczną i społeczną, jest Holden Caulfield z powieści „Buszujący w zbożu” J.D. Salinger. Holden, będąc nastolatkiem zmagającym się z depresją i poczuciem alienacji, jest przedstawiony jako postać pełna wewnętrznych sprzeczności i osobistych dylematów. Salinger, poprzez wewnętrzne monologi Holdena, pozwala czytelnikowi głęboko wniknąć w jego psychikę,

ukazując jego nieufność wobec społeczeństwa, krytykę fałszywego świata dorosłych oraz tęsknotę za niewinnością dzieciństwa. Holden jest bohaterem, którego wewnętrzne przeżycia są centralnym elementem narracji, a jego emocjonalne i intelektualne zmagania są wyrażane głównie przez subiektywne spojrzenie i introspektywne myśli.

Współczesne kino również prezentuje skomplikowane portrety bohaterów, choć często przy użyciu innych środków wyrazu. Przykładem może być postać z filmu „Her” w reżyserii Spike’a Jonze, w której Joaquin Phoenix odgrywa rolę Theodora Twombly’ego. Theodor jest samotnym mężczyzną, który nawiązuje emocjonalną relację z zaawansowanym systemem operacyjnym, co prowadzi do głębokich refleksji na temat miłości, tożsamości i technologii. Film „Her” eksploruje temat izolacji i emocjonalnej intymności w erze cyfrowej, a wizualne i dźwiękowe elementy filmu oraz subtelne, pełne emocji aktorstwo Phoenix’a pozwala na głębokie zrozumienie wewnętrznych przeżyć bohatera. W przeciwieństwie do literackiego Holdena, który wyraża swoje uczucia głównie poprzez narrację wewnętrzną, Theodor przeżywa swoje emocje poprzez interakcje z otaczającym go światem oraz relację z systemem operacyjnym, co w filmie jest przedstawione za pomocą wizualnych i dźwiękowych środków wyrazu.

Innym przykładem literackiego bohatera, który jest interesującym punktem odniesienia do współczesnych kreacji filmowych, jest Jay Gatsby z „Wielkiego Gatsby’ego” F. Scotta Fitzgeralda. Gatsby jest postacią enigmatyczną, której życie i aspiracje są pełne iluzji i fałszu. Jego obsesja na punkcie rekreacji amerykańskiego snu oraz pragnienie odzyskania utraconej miłości są centralnymi tematami powieści. Fitzgerald wykorzystuje narrację z perspektywy Nicka Carrawaya, aby odsłonić wewnętrzne motywacje i tajemnice Gatsby’ego, kreując obraz bohatera, który jest zarówno charyzmatyczny, jak i tragiczny.

Współczesnym odpowiednikiem Gatsby’ego w kinie może być postać

z filmu „The Great Gatsby” w reżyserii Baz Luhrmanna, gdzie Leonardo DiCaprio wcieliła się w rolę Gatsby’ego. W tej adaptacji filmowej, Gatsby jest przedstawiony przez intensywne efekty wizualne i monumentalne sceny, które podkreślają jego status i marzenia. Film, dzięki swojej estetyce, muzyce i stylizowanym obrazom, tworzy obraz Gatsby’ego, który jest równie wielki i spektakularny, co tragiczny. W przeciwieństwie do literackiego Gatsby’ego, którego wnętrze jest odkrywane przez introspektywne opisy, filmowy Gatsby jest przedstawiony za pomocą wizualnych i dźwiękowych środków, które podkreślają jego spektakularne, a zarazem iluzoryczne życie.

Z kolei literacka postać z „Mistrza i Małgorzaty” Michaiła Bułhakowa, Wołand, to przykład bohatera, który jest zarówno osobliwy, jak i wielowymiarowy. Wołand, jako ucieleśnienie zła i chaosu, pełni funkcję katalizatora wydarzeń w Moskwie lat 30. XX wieku. Jego postać jest pełna ironii i enigmatyczności, a Bułhakow wykorzystuje go do eksploracji tematów moralności, społeczeństwa i religii. Wołand w książce jest postacią, której intencje i motywy są skomplikowane i niejednoznaczne, co wymaga od czytelnika aktywnego zaangażowania i interpretacji.

W kinie współczesnym odpowiednikiem takiej wielowymiarowej postaci mógłby być Voldemort z serii filmów o Harrym Potterze. W reżyserii Davida Yatesa, Voldemort (w tej roli Ralph Fiennes) jest przedstawiony jako przerażająca postać, której zło i ambicje są wyraźnie zarysowane w wizualny sposób. Jego obecność w filmie jest intensywnie podkreślona przez efekty specjalne, emocjonalne sceny i symboliczne przedstawienie. Chociaż Voldemort w filmach jest również skomplikowany i niejednoznaczny, jego zło jest bardziej dosłownie ukazane w obrazach i dialogach, co różni się od literackiego Wołanda, którego wieloznaczność jest subtelniejsza i wymaga bardziej refleksyjnego podejścia.

Porównując kreacje bohaterów literackich i filmowych, można zauważyć, że oba media wykorzystują różne środki wyrazu, aby

przedstawić postacie i ich wewnętrzne przeżycia. Literatura często pozwala na głębsze wniknięcie w psychikę bohaterów poprzez introspektywne monologi i narrację, podczas gdy kino korzysta z wizualnych i dźwiękowych środków, aby stworzyć pełne obrazy i emocje. Oba podejścia mają swoje zalety i ograniczenia, a różnice w prezentacji bohaterów są odzwierciedleniem specyfiki każdego medium.

Jeśli szukacie pomocy w napisaniu własnej pracy - potrzebujecie korepetycji, konsultacji to polecamy stronę [pisanie prac](#) - fachowa pomoc w pisaniu prac - oczywiście tylko w granicach prawa.